

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010195
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010195.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 12. februára 2020, v trestnej veci obžalovaného P. O. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 24. 10. 2019, sp. zn. 3T/63/2019-145 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e u obžalovaného P. O. napadnutý rozsudok vo výroku o uložení treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný P. O. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. o d s u d z u j e na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmieniene o d k l a d á s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu u r č u j e skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Výrok súdu o uložení protialkoholického a protitoxikologického liečenia ambulantnou formou ostáva týmto rozhodnutím nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 24. 10. 2019, sp. zn. 3T/63/2019 bol okrem iných obžalovaný P. O. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od 01. 04. 2019 asi o 14.00 h v F. v podnapitom stave spoločne s T. C., nar. XX. XX. XXXX vo Q. O., trvale bytom F. XXX, rukami rozbili a vytlačili spodnú časť ľavého krídla drevených dverí na zadnom vchode kostola B. I. Y. Q., ktorý je vedený v zozname Národných kultúrnych pamiatok SR, čím vznikol otvor o rozmeroch 26x23 cm, cez ktorý vošli do kostola, kde z plastovej misky na milodary umiestnenej na drevenom stojane odcudzili 4 Eurá, čím spôsobili I. N. B. I. Y. Q. A. X., F., so sídlom F. XX, IČO : XX XXX XXX, odcudzením finančnej hotovosti 4 Eur a poškodením krídla drevených dverí škodu vo výške 100 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické a protitoxikomanické ambulantnou formou.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie obžalovaný P. O.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozsudkom okresného

súdu, týkajúceho sa výroku o treste nesúhlasí, pretože trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne nepovažuje za správny, ale práve naopak, za veľmi prísny. Zdôraznil, že súd prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že sa predtým nikdy nedopustil majetkovej trestnej činnosti, pričom jeho predchádzajúce odsúdenia boli za skutky, ktoré spáchal sice pod vplyvom alkoholu, ale len preto, lebo bol od neho závislý a lieči sa aj v súčasnej dobe. Zdôraznil, že predchádzajúce odsúdenia vykonal a vždy si uvedomil, že všetky protiprávne konania spôsobil pod vplyvom alkoholu, ktorý má na neho veľmi negatívne dôsledky. Poznamenal, že ihneď po protiprávnom konaní, ešte keď nebola predvolaná polícia, išiel to oznámiť starej mame, čoho sa dopustil, lebo si uvedomil, že zase urobil hlúposť, a to pod vplyvom alkoholu. Za takýchto okolností bola jeho príčetnosť znížená, aj keď nepodstatne. Ďalej dodal, že finančné prostriedky ihneď vrátil poškodenej strane a dobrovoľne zaplatil aj škodu vo výške 100 Eur. Okrem toho sa poškodenej strane aj ospravedlnil a hanbí sa za to, pretože je členom I. N. B. v F.. Uvedomuje si, že miesto činu je pietne miesto, avšak on pri danom skutku žiadnym spôsobom toto miesto nedehtoval. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa mu mohol znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom v zmysle § 39 Tr. zák. a uložiť mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom s dlhšou skúšobnou dobou a s uložením obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívať alkoholické nápoje.

Na základe vyššie uvedeného navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pretože tento je neprimeraný, pričom sa domáhal toho, aby mu odvolací súd zmiernil uložený trest, a to tak, že v zmysle § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. mu uloží podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, resp. nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Okrem toho navrhol v rámci dokazovania, aby odvolací súd vypočul svedka - poškodeného I. N. B. I. Y. Q., a to k vzniknutej škode a k jeho osobe a taktiež aj jeho otca I. O., ktorý bol bezprostredne v čase po spáchaní skutku, ešte v čase, keď nebola privolaná polícia s ním a kedy sa otcovi priznal ku konaniu.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí predniesla návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, opätovne zdôraznila, že uložený trest je neprimerane prísny a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby tento zmenil a obžalovanému uložil taký trest, ako uvádzali v písomných dôvodoch odvolania. Na verejnom zasadnutí obžalovaný uviedol, že ho celý skutok veľmi mrzí, ľutuje, čo spravil, ešte raz by sa chcel ospravedlniť pani farárke aj všetkým veriacim, že sa do kostola vlámal. Pôvodne tam nechcel ísť kradnúť, avšak keď videl, že sú na tanieriku 4 Eurá, tak tieto spolu s kamarátom odcudzili. On sám ich nakoniec aj vrátil do tanierika, keď vyšiel von a uvedomil si, čo spravil.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko trest uložený súdom prvého stupňa považoval za správny a zákonný.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Aj keď odvolanie obžalovaného smerovalo len do výroku o treste, odvolací súd poznamenáva, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal, ako v tomto prípade, aj s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.) obžalovaný nemôže následne právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný skutkový stav veci ani jeho právne hodnotenie.

Ako je už vyššie uvedené, v danom prípade sa odvolací súd zaoberal len skutočnosťami, ktoré namietal obžalovaný, teda preskúmal len výrok o treste.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. k), l) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu alebo sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že trest, ktorý súd prvého stupňa uložil obžalovanému, a to nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nezodpovedá vyššie uvedeným zásadám v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., pretože pri jeho ukladaní nebolo zo strany prvostupňového súdu dôsledne prihliadnuté najmä na ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Súd pri ukladaní trestu musí dôsledne prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok a v neposlednom rade aj na pohnútku, ktorá viedla obžalovaného k tomu, že sa protiprávneho konania dopustil.

V prvom rade treba síce poukázať na to, že obžalovaný P. O. sa protiprávneho konania dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, čo sám obžalovaný v nijakom prípade nespochybňuje, avšak protiprávnym konaním spôsobil celkovú škodu vo výške 104 Eur, pričom samotnou krádežou škodu vo výške 4 Eur a poškodením cudzej veci škodu vo výške 100 Eur. V danom prípade bolo potrebné nie len veľmi citlivo zvážiť výšku spôsobenej škody, ale aj skutočnosť, že jednak obžalovaný škodu v plnej miere poškodenej strane nahradil, ale aj že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, ktorým sa ku protiprávnemu konaniu priznal a svoj čin oľutoval. Podľa platnej judikatúry možno v prípade, ak obžalovaný sa k protiprávnemu konaniu prizná a urobí vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 6 a nasl., pri ukladaní trestu dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby znížiť o jednu tretinu. Súd teda pri ukladaní trestu mal vychádzať aj z tohto ustanovenia a zvážiť, či v danom prípade nie je možné aj vzhľadom na osobu obžalovaného, spôsob spáchania činu, výšku spôsobenej škody neukladať trest v takej trestnej sadzbe, ako mu to toto ustanovenie umožňuje. Aj keď obžalovaný ako dôvod protiprávneho konania uvádzal skutočnosť, že tohto sa dopustil pod vplyvom alkoholických nápojov, tieto skutočnosti obžalovaného nijak ospravedlňovať nemôžu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, v rámci ktorých mu bolo ukladané ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické, tzn. že ochranné liečenie nemalo na neho žiadny prevýchovný účinok.

Tak, ako súd prvostupňový, aj odvolací súd u obžalovaného pri ukladaní trestu prihliadal na dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. k), l) Tr. zák. a jednej príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a pre výkon tohto trestu, vzhľadom na to, že v predchádzajúcich desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest zohľadní tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a bude postačovať na to, aby sa obžalovaný v budúcnosti vyvaroval protispoločenskej činnosti.

Keďže výrok týkajúci sa uloženia ochranného liečenia protialkoholického a protitoxikomanického ambulantnou formou bol správny a zákonný, tento rozsudkom odvolacieho súdu zostal nedotknutý.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie obžalovaného bolo čiastočne dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.